

4 söndagen i Advent

Anne Henriksson

Luk 1:46-55

Herrens moder

”Detta ska du komma ihåg, för det är så sant, som att jag ser dig och du ser mig. Det är inte på ljus och lampor, som det kommer an, och det ligger inte vikt vid måne och sol, utan det, som är nödvändigt, det är, att vi äger sådana ögon, som kan se Guds härlighet.” Så skriver Selma Lagerlöf i ”Den heliga natten.”

Sådana ögon hade Maria och därför kunde hon sjunga lovsång.

En ung kvinna i en liten by blir tagen i anspråk för en uppgift ingen man i hela världen kunde ta på sig.

Maria får Guds förtroende och det ger henne självförtroende – hon vet att hela världen ska prisa henne salig. Men hon är säkert medveten om att det inte alltid blir lätt. Vi kan ibland uppleva att Gud inte är med oss, framförallt när vi drabbas av svårigheter.

Den som erkänner sitt behov av Gud har fått, får och kommer att få hjälp av honom.

Gud väljer en enkel flicka när han kommer till världen. Inte kejsare eller presidenter. Gud väljer dig och mig att föra ut budskapet om fred och frid. När det är som mörkast får vi vara ljus för varandra.

Maria tog emot Gud för att ge honom vidare till oss. Hon räcker Jesusbarnet till oss. I välsignelsen får vi ta emot honom som ett barn. Han låter sitt ansikte lysa över oss och vänder sitt ansikte till oss. Hans ögon lyser av kärlek. En kärlek som gör det möjligt för oss att se Guds härlighet.